

„Мир се не склапа са пријатељима и савезницима, већ са непријатељима. Без разговора са талибанима нема мира у Авганистану. Исто тако ни без Пакистана“, пише немачка штампа поводом конференције у Бону.

Немачка штампа велику пажњу посвећује јуче одржаној конференцији о Авганистану у Бону. Десетогодишња војна мисија у Авганистану оцењује се као неуспела.

Хамбургер абендблат: „Бон је поново био место наде. У мирном граду на Рајни састало се 1000 делегата из 85 земаља како би разговарали о будућности још увек нестабилног Авганистана. Као и пре десет година, када је Карзаи у одсуству проглашен за шефа владе, када је - уз међународну помоћ - свргнут режим талибана и када је земља требало да крене у бољу будућност. Авганистанско председавања конференцијом требало је да буде знак растућег суверенитета земље истицало је поносно авганистанско министарство иностраних послова. Међутим то је и јасан показатељ колико је главни град Авганистана- Кабул, и после десетогодишњег ангажмана међународних војних трупа несигуран град да би се у њему одржала једна таква конференција. Мало тога је успело да се постигне: талибани су поново јаки, у земљи влада велика несигурност, цвета трговина дрогом, влада и државне службе важе за једне од најкорумпиранијих у свету.“

Главна мана конференције у Бону, пише Хамбургер абендблат је одсуство главних актера: талибана и Пакистана. „Први, као екстремни фанатици нису били ни позвани, а Пакистан је у последњи час отказао долазак, због убиства 24 пакистанска војника у нападу НАТО снага. То је само последњи у низу таквих случајева. Мир се међутим не склапа са пријатељима и савезницима, већ са непријатељима. Без разговора са талибанима нема мира у Авганистану. Исто тако ни без Пакистана, јер суседна држава која поседује нуклеарно наоружање је један од главних фактора. У тој земљи Осам Бин Ладен годинама је могао безбрижно да живи. Пакистанска тајна служба ИСИ обучавала је талибана. Исламабад радо користи фанатичне муслимане као борце против заклетог непријатеља- Индије, а уз то у тешко проходним пограничним областима Пакистана окупљају се побуњеници свих врста.“

Заједничка фотографија учесника Конференције у Бону, У Бону је јуче обећана материјална помоћ Авганистану за још десет година након повлачења међународних

снага. Авганистанци неће бити остављени на цедилу. Може бити. Али врло је могуће да ће Авганистан поново бити одсечен од света, када талибани, након повлачења западних снага крену у освајање власти. Земљи онда прети опасност да поново потоне у грађански рат. Бон је пре свега показао да је у досадашњој стратегији Запада више било надања и илузија, него реалних претпоставки и циљева. Зато је неопходна нова стратегија, којом ће бити обухваћени сви учесници“, пише Хамбургер абендблат.

Рајнише пост: „Што се Авганистана тиче, две ствари су јасне. Прво: ратом не могу да се победе талибани. Дакле, међународне војне снаге морају што пре да се повуку. Друго: до најављеног повлачења војске 2014. године земља би требало да се стабилизује, како не би поново дошло до крвавог хаоса. Жеља Запада да стави тачку на ангажман у Хиндукушу, који га скупо кошта и који му наноси велике губитке је много већа од бриге да би све досадашње жртве могле да буду узалуд. На Конференцији о Авганистану у Бону официјелно није било речи и новцу, али заправо су преговори на ту тему увелико у току. Запад је свестан да је повлачење 2014. прерано и зато лошу савест жели да смири милијардама евра. Околност из које авганистански председник Карзаи жели да извуче максималну корист. У Авганистану је данас много тога боље него пре десет година, али правог напретка нема све док Авганистанци сами не предузме даље кораке“.

Ноје оснабрикер цајтунг: „Пре десет година на Конференцији о Авганистану у Бону је владала права еуфорија. Сада су светски моћници поново на истом месту заседали. Опширно се говорило о обнови земље, помирењу, демократији и правима жена. Притом је јасно: тај рат је изгубљен. Скоро да човек пожели да саосећа са канцеларком Меркел, која апелује на председника Карзаиа да стане на пут корупцији и трговини дрогом. Карзаи је то обећао хиљаду пута и од тога никад није било ништа. Што је још горе, његова фамилија спада међу најкорумпираније у Авганистану. Она је чак умешана у трговину опијумом. Али, Карзаи је најжалост најмањи проблем, јер десет година након војне интервенције ситуација је толико лоша, да један неспособан председник једва да пада у очи. Пре свега талибани су све јачи. Са њиховом стратегијом терористичке-гериле Запад не може да изађе на крај. Они само морају да сачекају да се НАТО снаге повуку 2014. године. Да те фанатике нико није желео да доведе у Бон је јасно. Међутим, занимљиво ће бити да се види колико ће западни политичари још да сањају о мировним преговорима са талибанима. Какво је мишљење екстремиста о дијалогу, недавно је показао терористички напад талибана у којем је бивши председник Рабани – који је био председник Мировног савета – разнесен експлозивом“.

(Дојче веле)